

[Pernille Sams]

dette her virkelig vil kunne give beskæftigelse, og at de står klar til at sætte arbejdet i gang i det øjeblik, det måtte blive vedtaget?

Og det er ikke noget med statstilskud eller noget andet, det her, det er kun et spørgsmål om, at kreditforeningerne kan udstede 30-årige obligationer i stedet for 50½-årige. Er det virkelig et stort ideologisk problem at åbne op for den mulighed, at man i stedet for 50½-årige lån kan lave 30-årige lån? Jeg kan virkelig slet ikke forstå, at regeringen kan svinge sig op til at afvise det så bastant, som man gør. Det er et forslag uden tilskud, som branchen siger er alle tiders, og som man regner med vil kunne give ca. 10.000 reelle job om året i den private sektor uden tilskud, ganske almindelige reelle job i byggebranchen.

Overalt i landet ligger der velbeliggende erhvervsjendomme, som er lige til at gå til, og det vil da være en stor gevinst, som flere ordførere også har været inde på, at få dem udnyttet i bybilledet. Samtidig må man jo også konstatere, at netop ombygning, som der her er tale om, er meget arbejdskraftintensiv, meget mere intensiv end nybyggeri.

På alle måder er det her altså et forslag, som er udtryk for sund fornuft og absolut ikke ideologisk. Det er en lille bitte ændring med en meget stor effekt, og derfor er det komplet uforståeligt for mig, hvorfor regeringen afviser det. Man siger nej til tusindvis af arbejdspladser i den private sektor, som ligger lige klar til at blive etableret, bare kreditforeningerne får lov til at udstede 30-årige lån i stedet for 50½-årige. Enten er det bare, fordi regeringen ikke selv har fået ideen, eller også er det, fordi regeringen slet ikke har sat sig ind i, hvad indholdet af forslaget i virkeligheden er.

Hvad er det dog, man er så bange for? Er det, fordi det ikke er en statsstyret ordning, der lægges op til? Jeg vil meget håbe, at regeringen, når nu boligministerens økonomiske beregninger viser et stort plus for statskassen, vil genoverveje sin stilling og prøve at se på det her – det er et spørgsmål om sund fornuft – og så lade være med at se på, at det ikke er regeringen selv, der har fået ideen.

I øvrigt forstår jeg ikke, hvad boligministeren har så ondt af vedrørende realrenteafgiftsfrigagelsen på de nye 30-årige indeksobligationer, for man har jo i forvejen 50½-årige indeksobligationer, som man kan investere i alt det,

man vil; hvad skulle dog så være problemet ved, at man også havde 30-årige? Jeg forstår ganske enkelt ikke det politiske problem i det – og her taler vi om noget, som kan sætte gang i beskæftigelsen på en naturlig måde, uden statstilskud.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

I min tale gjorde jeg det jo klart, at vi gerne ville lytte til de nærmere begrundelser for forslaget i Boligudvalget og overveje det seriøst.

Nu forstår jeg som hovedargumentet fra fru Pernille Sams, at fru Pernille Sams optræder som advokat for en række byggefolk – der skiftevis kaldes investorerne, branchen og stærke kræfter inden for branchen – og disse unavn-givne personer står altså øjensynlig inde for, at der, hvis forslaget vedtages, vil blive skabt tusindvis af arbejdspladser, og at pengene vil vælte ind i statskassen, så den næppe bliver til at kende igen bagefter, og mange andre gode ting.

Det synes jeg er sympatisk, men kunne vi ikke få at vide, hvem disse stærke kræfter er, og kunne vi måske i Boligudvalget få dem at se i forbindelse med behandlingen af forslaget? For det hovedargument, der fremføres her, er jo et argument med henvisning til nogle usynlige klienter, nogle unavn-givne finansfolk, entreprenører og hvad ved jeg, som igennem fru Pernille Sams lover os guld og grønne skove, og jeg synes altså, det kunne være spændende at vide, hvem det er, og at få lov til at se deres tilbud lidt an, inden vi køber forslaget her.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nu vil jeg gerne sige, at jeg ikke er advokat for nogen som helst byggefolk; men jeg har – inden jeg fremsatte dette her forslag – nøje fået det gennemgået for at se, om det er i orden, eller det ikke er i orden, for hvis det ikke medførte en aktivitet på boligmarkedet, var der slet ingen grund til at fremsætte det og bruge Folketingets tid på det.

Derfor har jeg fået forslaget analyseret i en række forskellige private firmaer, hvoraf et endda allerede er stået frem i Børsen og har sagt, at det her, det er alle tiders. Et navngivet firma, Rasmussen og Schiøtz, som er en af de